

Konklusion

- 1) Artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 af 20. februar 2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Fællesskabet og om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik skal fortolkes således, at den del af en sukkerkvote, tildelt en virksomhed, som har været genstand for en forebyggende tilbagetrækning under anvendelse af artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 493/2006 af 27. marts 2006 om overgangsforanstaltninger i forbindelse med reformen af den fælles markedsordning for sukker og om ændring af forordning (EF) nr. 1265/2001 og (EF) nr. 314/2002, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1542/2006 af 13. oktober 2006, indgår i grundlaget for beregningen af den midlertidige omstrukturingsafgift.
- 2) Gennemgangen af det andet spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 11 i forordning nr. 320/2006.

(¹) EUT C 92 af 12.4.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. juni 2009 — David Hütter mod Technische Universität Graz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof, Østrig)

(Sag C-88/08) (¹)

(Direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — forskelsbehandling på grundlag af alder — fastsættelse af løn for statens kontraktansatte — udelukkelse af erhvervs erfaring erhvervet inden 18-årsalderen)

(2009/C 180/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: David Hütter

Sagsøgt: Technische Universität Graz

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Gerichtshof — fortolkning af artikel 1, 2 og 6 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16) — forbud mod enhver form for forskelsbehandling på grund af alder — national ordning, som udelukker, at der ved fastsættelsen af kontraktansattes løn medregnes ansættelsesperioder, der er tilbagelagt før det fyldte 18. år

Konklusion

Artikel 1, 2 og 6 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, som udelukker, at der ved fastsættelsen af det løntrin, som kontraktansatte indplaceres på ved ansættelse i den offentlige forvaltning i en medlemsstat, medregnes beskæftigelsesperioder, som er tilbagelagt inden det fyldte 18. år, for ikke at stille den almene skoleuddannelse ringere end den faglige uddannelse og for at fremme unge erhvervslevers optagelse på arbejdsmarkedet.

(¹) EUT C 128 af 24.5.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 4. juni 2009 — Finanzamt Düsseldorf-Süd mod SALIX Grundstücks-Vermietungsgesellschaft mbH & Co. Objekt Offenbach KG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-102/08) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 4, stk. 5, andet og fjerde afsnit — medlemsstaternes mulighed for at anse den virksomhed, som udøves af offentligretlige organer, og som er momsfritaget ifølge sjette direktivs artikel 13 og 28, for virksomhed udøvet i egenskab af offentlig myndighed — betingelser for at udnytte muligheden herfor — fradragsret — konkurrencefordrejning af en vis betydning)

(2009/C 180/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Düsseldorf-Süd

Sagsøgt: SALIX Grundstücks-Vermietungsgesellschaft mbH & Co. Objekt Offenbach KG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 4, stk. 5, andet og fjerde afsnit, samt artikel 13 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — problemet om et offentligretligt organs langtidsudlejning af kontorer og parkeringspladser kan kvalificeres som erhvervs mæssig virksomhed

eller som formueforvaltning — regler om udøvelse af medlemsstaternes mulighed for at anse virksomhed udøvet af offentligretlige organer, som er afgiftsfritaget i henhold til artikel 13 eller 28 i direktiv 77/388/EØF, som virksomhed udøvet i egenskab af offentlig myndighed

Konklusion

- 1) Medlemsstaterne er forpligtet til at fastsætte en udtrykkelig bestemmelse for at kunne påberåbe sig beføjelsen efter artikel 4, stk. 5, fjerde afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, hvorefter en bestemt virksomhed, der udøves af offentligretlige organer, og som er afgiftsfritaget i henhold til direktivets artikel 13 eller 28, anses for virksomhed udøvet i egenskab af offentlig myndighed.
- 2) Artikel 4, stk. 5, andet afsnit, i sjette direktiv 77/388 skal fortolkes således, at offentligretlige organer skal anses for afgiftspligtige for den virksomhed eller de transaktioner, som de udfører i egenskab af offentlig myndighed, ikke blot når deres fritagelse for afgiftspligt ifølge samme bestemmelses første og fjerde afsnit ville føre til en konkurrencefordrejning af en vis betydning til skade for deres private konkurrenter, men også, når den ville føre til en sådan konkurrencefordrejning til skade for dem selv.

(¹) EUT C 142 af 7.6.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. juni 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-109/08) (¹)

(Traktatbrud — artikel 28 EF, 43 EF og 49 EF — direktiv 98/34/EF — tekniske standarder og forskrifter — nationale bestemmelser, der finder anvendelse på elektriske, elektromekaniske og elektroniske computerspil — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — manglende gennemførelse — artikel 228 EF — økonomiske sanktioner)

(2009/C 180/26)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Patakia og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved N. Dafniou, V. Karra og P. Mylonopoulos, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende opfyldelse af Domstolens dom af 26. oktober 2006 i sag C-65/05 — tilsidesættelse af artikel 28 EF, 43 EF og 49 EF og artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT L 204, s. 37 — nationale bestemmelser, som finder anvendelse på elektroniske computerspil — påstand om tvangsbøde

Konklusion

- 1) Den Helleniske Republik har ved ikke at ændre artikel 2, stk. 1, og artikel 3 i lov nr. 3037/2002 om indførelse af et forbud mod installation og drift af alle elektriske, elektromekaniske og elektroniske spil, herunder alle computerspil, på alle offentlige eller private steder, bortset fra spillekasinoer, under trussel om strafferetlige eller administrative sanktioner, som er foreskrevet i samme lovs artikel 4 og 5, i overensstemmelse med artikel 28 EF, 43 EF og 49 EF samt artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20. juli 1998, undladt at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde dom af 26. oktober 2006, Kommissionen mod Grækenland (sag C-65/05), og har dermed tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 228 EF.
- 2) Den Helleniske Republik betaler Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber en tvangsbøde, der indbetales på kontoen »Det Europæiske Fællesskabs egne indtægter«, på 31 536 EUR for hver dags forsinkelse med at træffe de fornødne foranstaltninger til at opfylde den nævnte dom i sagen Kommissionen mod Grækenland, beregnet fra afsigelsen af nærværende dom og indtil opfyldelsen af den nævnte dom i sagen Kommissionen mod Grækenland.
- 3) Den Helleniske Republik betaler Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber et fast beløb på 3 mio. EUR, der indbetales på kontoen »Det Europæiske Fællesskabs egne indtægter«.
- 4) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 116 af 9.5.2008.